

Løkkes historieløse drømme

Hvad er problemet med Lars Løkkes drømme og mål for Danmark? Er problemet, at han forestiller sig Danmark om 20 år i stedet for at koncentrere sig om nutidspolitik? Nej, det er kun udmærket. Er problemet, at der ikke er forslag til, hvordan målene skal realiseres? Nej, herregud, det kan man da ordne bagefter. Nej, problemet er, at alle drømmene og målene lyder, som om de er formuleret af en blanding af en storkommunes centraladministration og en erhvervsvirksomheds tågehorn, samt at alt skal måles i at være nr. 1, 2 eller 3 på en eller anden banal liste. Det siger noget om både Løkkes og Venstres omgang med vort lands historie. Men ved I så, hvad det allerstørste problem er? Det er, at ingen andre politikere eller kommentatorer kan se, at problemet er netop dette; altså denne top-bureaukratiske og erhvervsøkonomiske, men også indholdstomme sprogbrug om noget så centralt som vort lands fremtid. Når bølgerne går højt, så beder man en kommentator om at bytte lidt rundt på målene (*Politiken*), eller at sige noget om, hvordan man kan nå målene (*Berlingske Tidende*). Det siger noget om hele det politiske systems og alle de politiske kommentatorers intellektuelle spændstighed i disse år.

Hvorfor har vi så dette store problem med, at ingen kan se, hvad problemet er? Med al denne mangel på åndelig aktivitet? Det har vi, fordi ingen under 55 kender til vores lands fortid og muligheder – og derfor heller ikke kan pryde dets fremtid med andet end sportsmetaforer, platte drømme og banale mål. Og hvorfor har vi så det problem? Det har vi, fordi det danske skolesystem siden 1960/1973 har glemt, hvad dets opgave er. Ingen ved mere, hvad noget er. Derfor drømmer Løkke, ifølge egen tale i forbindelse med et jetlag i Singapore, mens han googler om velfærdsord som 'rimelighed' og 'tryghed', som han lige finder på, og om at have det tredje bedste universitet i verden osv.. Som om den slags måletomgang er det væsentlige for vort lands politiske fremtid. Hvilket universitet? Hvilken tryghed? Hvilken rimelighed? Vi bliver forlegne. Vi kan ikke svare. Vi er blevet tilpasningsdygtige målrealiserbare drømmere.

Thomas Aastrup Rømer

